

Prinul salon
international de arta fotografica
Sibiu
1982

Gh. Bucșoiu

Centru cultural de veche tradiție, Sibiu se afirmă de la o vreme tot mai puternic pe tărîmul artei fotografice. Fără îndoială, crearea Fotoclubului ORIZONT, dar mai ales felul cum acesta a reușit într-un timp relativ scurt (nu a împlinit încă zece ani) să adune în jurul său un mănunchi de entuziaști și pasionați artiști fotografi; felul cum a muncit stă la baza succeselor tot mai mari ale fotografiei sibiene. Ele au fost recoltate la început pe plan intern, dar, foarte curînd, tot mai multe lucrări ale artiștilor sibiieni au fost expuse în saloanele din străinătate. O statistică a anilor 1979–1982, publicată în buletinul informativ editat de

ziarul „Tribuna Sibiului” cu ocazia primului salon internațional, arată că în acești patru ani peste 250 de lucrări ale membrilor Foto-clubului Orizont au fost prezente în 147 saloane din 29 țările ale lumii, iar 26 din aceste lucrări au fost distinse cu premii și mențiuni.

Intrarea fotografiei sibiene în circuitul internațional nu a rămas un sens unic. După rodul organizatoric făcut cu ocazia a trei bienale, una mai reușită ca cealaltă, sibiienii au trecut cu curaj la organizarea primului lor salon internațional. Sprijiniți de organele locale, care le-au apreciat de la început realizările și i-au susținut, ei au transformat salonul care urma să fie a IV-a bienală într-un salon internațional numit **INTERFOTO '82** și avînd generoasa temă „**Popoarele lumii doresc pacea**”.

Organizatoric, realizarea acestui salon nu a fost deloc ușoară. Dovedind, pe lingă pasiune și entuziasm, și maturitate, sibiienii au trecut însă cu succes acest mare examen și în ultima săptămînă a anului, **PRIMUL SALON DE ARTĂ FOTOGRAFICĂ AL SIBIULUI**, totodată primul salon internațional organizat la noi în țară de un foto-club și-a deschis porțile.

Pe simeză s-au aflat **202 fotografii, selecționate dintr-un total de 1203 lucrări trimise de 380 artiști din 24 de țări.**

Dar cifrele nu spun totul. Trebuie adăugat faptul că au fost prezenți în salonul sibian mulți artiști fotografi cu renume, ceea ce dovedește că fotografia românească în general și cea sibiiană în special și-au cucerit un merit prestigiu peste hotare. Dealtfel, cititorii noștri își pot face cit de cit o imagine despre nivelul înalt al salonului sibian „Interfoto '82” prin reproducerile din planșele noastre, ca și citind numele premianților:

PREMIUL I: Pedro Luis Raota – EFIAP (Argentina), Mircea Faria – EFIAP (România), Istvan Toth – EFIAP (Ungaria), Serghei Voronin (URSS), Poladian Manuk (Brazilia).

PREMIUL II: Nicolai Rudakov (URSS), Wolfgang Ruter (R. F. Germania), Rupert Nadeau (S.U.A.), Rino Di Maio (Italia), Sergei Pavlenko (URSS), Michel Hunot – AFIAP (Franța), Kovendi Laszlo (România).

PREMIUL III: Jan Michiels – EFIAP (Belgia), Juan Carlos Villarreal (Argentina), Wilhelm Hagenberger – Hon.EFIAP (Austria), Max Molan – (Austria), Veikko Wallstrom – AFIAP (Finlanda) Claudio H. Feliciano (Brazilia), Chef Meulenkamp (Olanda), Mircea Popescu (România), Petru Gemănar (România), Szakacs Sandor (România).

NEÎNTRERUPTA CĂLĂTORIE

Doina Cernica

Dumitru Vințilă face parte din nobla stirpe a eternilor drumeji. A celor care nu obosesc nici să colinde, să vadă, să se mire și să se bucure, nici să povestească celorlalți minunile cu care îl răsplătesc oamenii, așezările, munții. Dumitru Vințilă fiind fotoreporter, istorisirile sale nu sînt o sărbătoare a cuvîntului, ci a ochilor, o parte din totdeauna mai lesnicioasă din comorile pe care inima le adună cu răbdare în viață. Siluetă subțire, cu arma pașnică a aparatului de fotografiat mereu pe umăr, Dumitru Vințilă se insinuează cu discreție în intimitatea noastră. Nu ne fură zîmbetul, îl veșnicește. Nu e un hoj de emoții, situații năstrușnice sau de clipe de rară frumusețe. E doar martorul lor tăcut. Nu-l surprinzi niciodată alegîndu-și „șinta” și nici „apăsînd pe trăgaci”. Afli doar mai tîrziu că a fost. Important e că nu lipsește, că nu îngăduie momentelor fără seamăn să se topească în uitare. Le adună într-un sac fabulos, pe care îl deschide cu plăcere la vremea scurtă a ră-

gazurilor, a sezătorii, a poveștii. Nici nu putem să-i înțelegem altfel expozițiile, decît ca o adunare de oameni, veniți nu să-i asculte, ci să-i vadă peipeșiile. Fiind despre toți și despre toate, ele sînt pentru noi toți. Lubitorilor de geometrii în aparent-dezordini Dumitru Vințilă le oferă grafica „citiță” în tușul oțelurilor și a sticlei din construcțiile industriale („Profil contemporan”, „Geometrie industrială”, „O nouă dimineață de muncă”, „La o nouă adresă”, „Finișaj”). Pentru cei cu nostalgia evadărilor în templul străvechi al naturii, are pregătită această superbă dantelă a crengilor unui copac de după triumful mugurilor („Broderie a naturii”) sau cealaltă poveste, a satului de munte bucovinean la vremea iernii („Decor alb”). Cu respect pentru ritualul nou și vechi al muncii, Dumitru Vințilă știe și spune multe despre forestieri („Căutătorii de sunete”), despre stăpînii contemporani ai înălțimilor („Coloși pe Negoiul Românesc”) și despre visătorul și îndir-

jitul meșter popular („Creatorul de rapsodii”). Desigur, nu lipsește nici omagiuul istoriei, componentă esențială a spațiului sucevean în care respiră Dumitru Vințilă („Cetatea în înserare”, „Apus de soare” la cetatea Sucevei”, „Omăgiu lui Ștefan cel Mare”). Și iată-l, apoi, în culise, în secunda care premerge întiului sunet și întiului pas, alături de dansatoarele de la Bilca, solidar cu veselia încordată a acestor țărani pe schiuri („Un posibil sat al Olimpiadei albe”) sau a acestor viitori candidați la titlul de maestru al sportului („Start spre glorie”), imortalizînd secunda copilăriei descoperindu-se în oglindă sau semnîndu-și cu modestie „vina” în acest „Autoportret”, în care, asemenea unui pictor spaniol de demult, chipul lui e doar o delicată atragere aminte că își poate dovedi – dacă mai are nevoie! – calitatea de mator și așă.

Cel mai recent popas și seară de poveste a lui Dumitru Vințilă fotoreporter la ziarul județean „Zori noi”, a fost o expoziție la Casa de cultură a sindicatelor Suceava. Acum, împărțînd pînă la capăt soarta autorului lor, imaginile adunate în ea se află la începutul unui drum lung prin așezările Bucovinei. O dreaptă reînnoire a poveștilor în lumea cea mare a Poveștii.